

Vechten tegen racisme, seksisme en homofobie betekent ook vechten tegen neoliberaal kapitalisme

Enkele maanden geleden schudde Bart De Wever, kopman van de N-VA, de politieke wereld en migrantenorganisaties op met zijn beledigende uitspraken over de “Berbers”.

PAMFLET BLOKBUSTER OP WERELDFEEST IN LEUVEN EN VOLGEND WEEKEND OP UBUNTU IN BOOM

Volgens De Wever hadden migranten van Marokkaanse afkomst het aan zichzelf te danken dat ze werden gediscrimineerd door sommige Vlamingen. Racisme was geen product van een maatschappij in crisis, waar de tekorten groeien, gestimuleerd door rechtse politici met hun neoliberale afbraak. Rechtse politici die – na de stakingsbeweging van vorig jaar en met de aanvallen op onze levensstandaard – racisme als bliksem-aflerder wel kunnen gebruiken. Nee hoor. Volgens het credo van de NVA en De Wever wordt racisme door velen misbruikt als excuus voor “persoonlijk falen”. Zo kennen we er nog wel een paar.

De uitspraken van De Wever waren schokkend door hun brutale berekening. Telkens wanneer er nieuwe asociale maatregelen worden aangekondigd, zijn politici als De Wever er als de kippen bij om ons verzet te criminaliseren en ons als werkende gezinnen en jongeren tegen elkaar uit te spelen. Het protest tegen de uitspraken van de NVA-kopman was terecht en werd actief ondersteund door Blokbuster. Maar wij denken dat we een stap verder moeten gaan dan terechte verontwaardiging. We moeten de band durven leggen tussen een systeem in steeds diepere crisis, het kapitalisme, en de achterstelling van zowel werkende als werkloze migranten én Belgen. Zoals de zwarte verzetsleider Malcolm X reeds zei: “You can’t have capitalism without racism”.

Wat is de vluchtelingen crisis rond de Middellandse Zee anders dan het falen van het imperialisme om deze regio economisch te ontwikkelen, met de instabiliteit van geflopte westerse interventie-oorlogen er bovenop? Het terrorisme van IS en de desastreuze nasleep van de “oorlog in Irak” zijn twee kanten van dezelfde medaille: oprukkende barbarij omdat de multinationals en hun politici de neokoloniale wereld enkel hebben leeggeplunderd, nooit ontwikkeld. Vervolgens werd er geheersd via corrupte dictators, waarvan een aantal recent werd uitgespuwd door massale bewegingen in Noord-Afrika en het Midden-Oosten. De vluchtelingenstroom en burgeroorlogen zijn het resultaat

van het ontbreken van eigen organisaties van werkenden en armen, om hun lot in eigen handen te nemen. Democratisch verkozen comités in de wijken en op werkplaatsen hadden de corrupte burgerlijke politiek moeten opzij zetten, om nieuwe repressieve regimes zoals we die nu zien te vermijden.

Die democratische controle van onderuit hadden we best ook gehad tijdens de massale stakingsbeweging eind vorig jaar in België, die de neoliberale tafelspringers even een toentje lager deed zingen. Dan hadden de vakbondsleiders het minder gemakkelijk gehad om de beweging zonder veel discussie te laten versnipperen en, helaas, uitdoven voorlopig.

Belgen en migranten, samen sterk tegen de heerschappij van de rijkste 1%. Blokbuster verdedigt het recht op asiel en denkt dat we het geld bij de profiterende multinationals, die elders de boel hebben leeggeroofd, moeten zoeken om zowel voor

Belgen als migranten degelijke en goed betaalde jobs en sociale zekerheid te creëren. Zo’n solidaire wereld kan volgens ons niet bereikt worden binnen het huidige winststelsel. Dat heeft ons enkel nog versnelde afbraak te bieden. We moeten samen strijden voor onze jobs en

lonen, degelijke en uitgebouwde openbare diensten. Maar die strijd zal enkel succesvol zijn als deel van een strijd voor een democratisch socialisme en rationele planning van de immense rijkdommen in de maatschappij, vandaag gegijzeld en verkwaanseld door de rijkste 1%. Doe mee met onze campagnes. Voer de strijd mee met ons, tegen racisme, sociale afbraak en voor een echt antikapitalistisch alternatief.

SEKSISME: ALLES WAT ONS VERDEELT, VERZWAKT ONS!

Ondanks alle vervorvenheden, blijven genderdiscriminatie en seksisme nog steeds overeind en komen vrouwenrechten systematisch onder vuur te staan. Verhalen over losse handen, vulgaire gebaren en schunnige opmerkingen werden de afgelopen maanden massaal gedeeld. Met klachten over intimidatie, achtervolging, aanranding en verkrachting. Seksisme is overal. Dat bewijst de stroom van reacties op Twitter, gevolgd door de hashtag #wijoverdrijvenniet en het publieke debat dat ontstond rond verkrachting n.a.v. de dood van Steve Stevaert.

Op 3 augustus 2014 ging de zogenaamde antiseksismewet in voege. Deze wet reduceerde seksisme niet alleen tot een of andere vorm van

overlast, ook individualiseerde ze een fenomeen dat hoofdzakelijk een maatschappelijk probleem is. Het individu dat de overtreding begaat wordt geculpabiliseerd. De reclamebedrijven die dagelijks een objectiverend en seksistisch beeld van vrouwen de wereld insturen kunnen hun gang blijven gaan. Ook het nieuwe actieplan tegen verkrachting is in hetzelfde bedje ziek. Hoewel dergelijke voorstellen moeten worden toegejuicht, worden hiermee vooral de symptomen bestreden, zonder de oorzaak aan te pakken.

Tegelijk worden vrouwen hard getroffen door het besparingsbeleid. De aanvallen op de uitkeringen, de pensioenen, de gezondheidszorg, ... treffen hen ongemeen hard. De uitholling van onze publieke diensten betekent dat veel taken weer op de kap van het gezin terechtkomen.

Als vrouwen vandaag een grotere vorm van emancipatie hebben bekomen, dan is dat omdat vorige generaties hebben gestreden voor meer onafhankelijkheid, vrijheid en gelijkheid. Het kapitalisme heeft deze vrijheden echter misbruikt en omgezet in haar eigen voordeel door er nieuwe winstbronnen van te maken. Enkel een maatschappij die gericht is op de noden van mensen en niet op de winsten van enkelen, kan seksisme uit de weg ruimen.

Puriteinse kwezel uit de kast, de wonderbaarlijke bekering van Dewinter

Op 16 mei kregen de religieuze conservatieven voor hun 'Mars van het gezin' niet de verhoopte duizenden betogers op de been in Antwerpen. Met naargelang de bronnen 150 tot 250 aanwezig was de tegenactie tegen de jaarlijkse Pride beperkt.

Voor deze betoging werd onder meer campagne gevoerd aan de uitgang van kerken. Dit gebeurde onder meer door militanten van de studentenclub KVHV, zo zagen we foto's van N-VA-militant Wouter Jambon die hieraan deelnam. Maar er werd even goed campagne gevoerd door gekende neonazi's zoals Kris Roman.

Het platform voor de acties las als een manifest uit lang vervlogen tijden met onder meer een verbod op abortus, verbod op homo-adoptie, verbod op de Pride, ... Op de actie zelf werd een grote Maria-afbeelding meegedragen. De conservatieven kregen versterking uit het buitenland, met name van Poolse anti-abortusactivisten.

Samen met Poolse migranten actie voeren voor een strikte religieuze benadering, dat was toch een ietwat nieuwe ervaring voor VB-kopstuk Filip Dewinter. Waar hij jaren geleden zijn toenmalige conservatief-katholieke partijgenote Alexandra Colen nog verweet van een puriteinse kwezel te zijn, stond Dewinter nu zelf op de eerste rij op een bijeenkomst van puriteinse kwezels. Het kan verkeren, qua wonderbaarlijke bekering kan dit tellen!

Dat het extreemrechtse Vlaams Belang hier aanwezig was, is niet verwonderlijk. Dat gekende N-VA-militanten van de partij waren en campagne voerden voor de betoging terwijl verschillende partijkopstukken in Brussel op de Pride aanwezig waren, is opmerkelijk. Het toont een wel erg grote spreidstand van N-VA. Of was het de bedoeling om verschillende flanken te bedienen: zowel de homofoben als de LGBTQI-mensen?

Er was geen echte tegenactie tegen de Mars voor het Gezin. Een actie tegen een tegenactie organiseren, zou wat vreemd zijn. Het politiseren van de Pride leek ons een betere optie. Toch verzamelden enkele jongeren op de Groenplaats toen de conservatieven er verzamelden. Enkele jonge lesbische meisjes werden door de politie gevraagd om niet hand in hand te lopen of te kussen om zo niet te provoceren. Alsof een homofobe mars op zich geen enorme provocatie is. Burgemeester De Wever verdeedigde het politie-optreden, maar zweeg uiteraard over de aanwezigheid van partijgenoten op de homofobe optocht.

Het is belangrijk dat we de ruimte voor homofoben beperken. Wij ondernamen reeds verschillende acties tegen de conservatieve anti-abortuslobby en waren ook nu op de Pride aanwezig met materiaal waarin we ons uitspraken tegen de homofobe mars in Antwerpen. Door het protest tegen de religieuze conservatieven te organiseren, kunnen we vermijden dat ze zich versterken en steeds offensiever naar buiten treden.

De conservatieve optocht was beperkt qua opkomst. Een dag later slaagde ook Pegida er niet in om een goede mobilisatie op poten te zetten. Met een 20-tal betogers tegen de actie tegen racisme op de Groenplaats, kan de actie van Pegida een flop genoemd worden. Deze beperkte mobilisatie betekent echter niet dat het gevaar geweken is. Het zal erop aankomen om te blijven mobiliseren, acties te organiseren om hun ruimte te beperken en een politiek programma naar voor te schuiven waarmee we antwoorden op het besparingsbeleid dat verdeeldheid versterkt en de voedingsbodem voor racisme, seksisme en homofobie vergroot.

Extreemrechts valt zwaksten eerst aan – Antifascisten mobiliseren tegen geweld

De neonazi's van Nation gingen op 1 juni over tot geweld tegen een dakloze. Ze deden dat na een poging tot provocatie van mensen-zonder-papieren waarbij de beperkte extreemrechtse aanwezigheid van een 15-tal mensen, waaronder de voortrekkers van Rechts Actueel en Pegida Vlaanderen, niet volstond om de honderden mensen-zonder-papieren en hun sympathisanten van de wijs te brengen. Uit frustratie werd dan maar een dakloze in elkaar geschopt. De radicale woorden over verzet tegen het kapitalisme en het establishment, gaan gepaard met even radicale daden maar dan wel tegen de zwaksten in deze samenleving: daklozen, mensen-zonder-papieren, ... Het toont aan waar de prioriteiten van extreemrechts liggen.

Uit protest tegen het fascistisch geweld was er op 6 juni een protest-bijeenkomst en betoging in Brussel. Er werd aan het Luxemburgplein verzameld, de plaats waar het geweld afgelopen maandag plaatsvond. Uiteindelijk waren er ongeveer 200 aanwezigen met ook een ruime delegatie mensen-zonder-papieren. Verder waren natuurlijk ook de initiatiefnemers van JOC met een groep aanwezig naast onder meer Blokbuster en ALS, PVDA, LCR en autonome antifascisten. De betogers hielden een strijdbare en levendige optocht naar het Madouplein.

Aan het Madouplein werd afgesloten voor de lokalen van het Vlaams Belang. De organisatoren van die partij zaten op dezelfde dag in het Vlaams Parlement voor een 'ideologische herbronning' over identiteit. Het platte racisme kreeg onder het mom van een colloquium een

waas van aanvaardbaarheid aangemeten. De even platvloerse neoliberaal Jean-Marie Dedecker werd opgevoerd zodat het gebeuren toch enige mediabelangstelling kreeg. Ondertussen zat Filip Dewinter in Turkije om de stembusgang te controleren.

De antifascistische betoging verliep vreedzaam en toonde een grote vastberadenheid. We kunnen niet aanvaarden dat onze straten onveilig gemaakt worden door fascistische geweldenaars. We mogen geen ruimte laten aan deze straatvechters die zich steeds keren tegen de zwaksten in de samenleving, de slachtoffers van het kapitalisme. Agressie beantwoorden we niet met geweld, maar met mobilisatie en actief verzet. Daarmee marginaliseren we de agressors en dwingen we hen in een defensieve positie. Dat ze zich genoodzaakt voelden om hun militanten op te roepen om zeker thuis te blijven tijdens de antifascistische actie, bevestigde dit. Bij elke nieuwe daad van fascistisch geweld zullen nieuwe mobilisaties volgen, we zullen extreemrechts en fascistisch geweld geen ruimte laten!

**VOLG ONS ONLINE OP:
WWW.BLOKBUSTER.BE**

De leugens van RechtsActueel over extreemrechtse provocateur

Een bijeenkomst van mensen-zonder-papieren aan het Europees Parlement werd op 26 mei mei verstoord door een groepje extreemrechtse militanten. Onder aanvoeren van de Fransman Laurent Ozon en met steun van enkele militanten van Nation werd geprovoceerd tegen de aanwezige mensen-zonder-papieren. Laurent Ozon begon te roepen dat ze naar hun eigen land moesten terugkeren.

De versie van de feiten bij Rechts Actueel leest heel anders. Nochtans beschikken ze bij die extreemrechtse website met Rob Verreycken over goede contacten in het Europees Parlement. De website bericht over het feit dat “een Franstalige blanke man het niet meer kon aanzien” en “midden de groep ging staan” om hen mee te delen “dat ze beter naar hun eigen land konden terugkeren.”

Volgens Rechts Actueel stond er dus toevallig een man op het Luxemburgplein en werd het hem daar teveel. Evenzeer toevallig werd hij begeleid door vijf militanten van Nation. Ozon riep naar de mensen-zonder-papieren en toen die reageerden, “besloot een vijftal militanten van NATION niet lijdzaam toe te kijken, en de man te hulp te komen.” Wat een toeval allemaal! Wat Rechts Actueel niet zegt, is dat het om een vooraf aangekondigde actie ging. Laurent Ozon is actief in identitaire kringen en probeert een “beweging voor remigratie” op te zetten. Dat deze beweging voornamelijk niet veel succes kent, blijkt uit zijn mobilisatie. Hij was er zelf en daarnaast werd hij bijgestaan door vijf militanten van de neonazigroepering Nation. En dit ondanks een aangekondigde mobilisatie (zie twitter bericht hieronder).

Nation roept overigens op om nieuwe acties tegen mensen-zonder-papieren te voeren. De groep beweert tegen het establishment in te gaan, maar de acties zijn blijkbaar vooral gericht tegen de zwaksten in de samenleving, diegenen die op de vlucht gaan als gevolg van imperialistische oorlogen en plunderingen door multinationals.

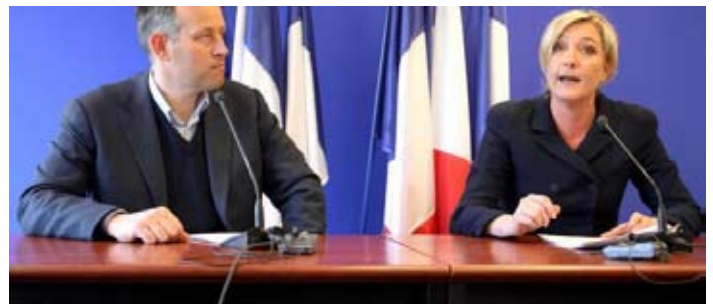
De vraag blijft ondertussen waarom Rechts Actueel een door een politieke militant aangekondigde (en geflopte) actie omschrijft als een toevallige gebeurtenis waarbij het politieke karakter van de actie achterwege wordt gelaten. Dit was geen voorbijganger die begon te roepen, het was een extreemrechtse provocateur. En dergelijke provocateurs krijgen op een site als Rechts Actueel natuurlijk vrijgeleide.

“Een Franstalige man kon het niet meer aanzien” luidt de versie van Rechts Actueel. De extreemrechtse militant Laurent Ozon provoceert mensen-zonder-papieren en wordt daarbij beschermd door militanten van Nation. Foto van Alternative Libertaire

Laurent Ozon omschrijven als een “Franstalige man” is op zich niet verkeerd. De Franse politieke activist spreekt inderdaad Frans. Maar waarom zegt Rechts Actueel niet wie hij is? Dat hij als ecoregionalist dicht bij nieuw rechts staat en meewerkt aan pakweg TeKos of graag verwijst naar Alain de Benoist? Dat hij meewerkte aan het standpunt van het Front National over ecologie? Of nog dat de oproep van Ozon in Brussel aan alle buitenlanders om naar hun eigen land terug te keren, de volgende dag alvast opgevolgd werd door hemzelf toen hij naar Frankrijk terugkeerde?

Om extreemrechtse provocateurs goed te praten, gaat Rechts Actueel geen leugentje om bestwil uit de weg. Het zegt veel over de wanhoop die in deze kringen heerst. Dat de provocateurs zich richten tegen de slachtoffers van het imperialisme en de multinationals, toont meteen aan wat hun zogenaamde antikapitalisme waard is. Laurent Ozon en zijn volgelingen zijn niet alleen provocateurs maar ook hypocrieten. De mensen-zonder-papieren verdienen al onze steun tegen de frustraties van deze provocateurs en in hun strijd voor een toekomst.

De toevallige voorbijganger die door Rechts Actueel werd opgemerkt blijkt geen onbekende te zijn in de extreemrechtse kringen waar ook Rechts Actueel geen onbekende is. Foto: Laurent Ozon en Marine Le Pen.

Is standpunt De Wever over collaboratie ‘gratuit’ en ‘laattijdig’?

De Antwerpse burgemeester De Wever verklaarde 70 jaar na het einde van Wereldoorlog Twee dat de collaboratie “een vreselijke fout op alle vlakken” was. Excuses kwamen er niet, maar de stelling dat de collaborateurs, met inbegrip van zijn eigen grootvader, fout waren, is een grote stap voor de Vlaams-nationalist De Wever. De Morgen merkte meteen op: “Er is moed voor nodig”.

Acht jaar geleden klonk het nog anders. Toen Patrick Janssens (SP.a) zijn excuses aanbood wegens de rol van het Antwerpse stadsbestuur bij de jodenvervolgung was dit volgens toenmalig N-VA-voorzitter De Wever “gratuit”. Hij stelde toen dat het gemakkelijk is om pas met excuses af te komen op een ogenblik dat er amper nog overlevenden zijn. Wat in 2007 voor Janssens gold, is in 2015 voor hemzelf blijkbaar niet relevant.

Zowel toen Patrick Janssens daar verontschuldigungen over aanbood als op een eerdere discussie op de Antwerpse gemeenteraad in 2007 ging De Wever in het verweer. Het leidde tot een mediastorm waarna De Wever concludeerde dat hij beter had gezwezen. De redenen waarom De Wever de excuses gratuit vond, waren zijn stelling dat het in Antwerpen niet erger was dan elders en dat de excuses veel te laat kwamen.

De cijfers spraken De Wever tegen. In Antwerpen werden 9.009 van de 13.779 Joden gedeporteerd. Antwerpen was daarmee de enige grote stad waar het percentage boven de 50% lag, in Brussel was het 37%, in Gent 36% en in Luik 34%. Het hogere cijfer in Antwerpen betekent uiteraard niet dat alle politie-agenten mee verantwoordelijk waren voor de gruwelen van de nazi-bezetting, maar het geeft wel aan dat er vanuit de autoriteiten verregaander werd meegewerkt met de nazi's. Zo was er in de nacht van 28 op 29 augustus 1942 op initiatief van de Antwerpse politie zelf een razzia waarbij meer dan 1.200 Joden werden opgepakt (nadat de nazi's om 1.000 Joden hadden verzocht). Toen de nazi's de Joodse bevolking dwongen om een davidster te dragen, werd enkel

vanuit Antwerpen spontaan medewerking verleend aan het opleggen van deze regel. Brussel, Charleroi en Luik weigerden.

De Wever verklaarde in 2007: “Waarom worden er nu excuses aangeboden, zestig jaar later? Ze worden misbruikt voor actuele redenen: het bestrijden van Vlaams Belang. Ik ben ook tegen die partij, maar ik ga daar niet de Holocaust bijsleuren. Antwerpen organiseerde trouwens niet de jodenvervolgung, maar was als stad mee slachtoffer van de nazibezetting. De bestuurders moesten onder moeilijke omstandigheden beslissingen nemen. Ik vind het niet zo moedig om nu naar die mensen na te teppen.”

Wat is er sinds 2007 veranderd waardoor De Wever nu wel afstand neemt van de collaboratie? Daarbij verwees hij overigens ook uitdrukkelijk naar de rol van het Antwerpse stadsbestuur in de jodenvervolgung. Waarom is dit vandaag geen voorbeeld van natrappen naar mensen waarvan de meesten overleden zijn en de overlevenden hoogbejaard? Doet De Wever dit voor actuele redenen: het aanmeten van een minder aangebrand imago op een ogenblik dat hij ook wegens zijn stigmatiserende uitspraken ten aanzien van Berbers onder vuur ligt? Moet hij er echt de holocaust bijsleuren om zijn aangebrande uitspraak te minimaliseren? Als excuses in 2007 laattijdig waren, is het distantiëren van de collaboratie in 2015 dat nog meer.

Het klopt dat De Wever een koerswijziging maakt, evenwel zonder te verklaren waarom hij dit nu net doet en waarbij hij omzichtig blijft en vermijdt om over ‘excuses’ te spreken. De argumenten die hij in 2007 gebruikte om zich van de excuses van Janssens te distantiëren, zijn even goed bruikbaar tegen het standpunt van De Wever in 2015. Dat versterkt het aanvoelen dat de koerswijziging enkel ingegeven is door actuele discussies. Moesten we ons daarin vergissen, bieden we uiteraard onze excuses aan. Als De Wever een echt statement wil maken, dan kan hij zijn opmerkingen over Berbers intrekken en, nog belangrijker, een beleid voeren waarmee discriminatie wordt bestreden in plaats van versterkt.

Blokbuster op de actie tegen de uitspraken van De Wever over Amazigh (Berbers) op 17 mei in Antwerpen

1-6 juli: zomerkamp ALS en LSP

Van 1 tot en met 6 juli is er het zomerkamp van de Actief Linkse Studenten en LSP. Ook de antiracistische campagne Blokbuster zal prominent aan bod komen op dit zomerkamp. We zullen er onder meer plannen maken voor verdere antifascistische acties. Het volledige programma vind je op socialisme.be en actieflinks.be.

SLAPEN? ETEN?

Het verblijf wordt georganiseerd in vol pension. Verblijf mogelijk in slaapzalen (50 plaatsen) of in tenten (30 plaatsen). Breng je slaapzak mee.

PRIJS?

Voorverkoop:

Volledig kamp 1-6 juli. In voorverkoop 1-6 juli 75€ (60€ voor scholieren)

4-6 juli: 55 €

Per dag: 18 € niet-loontrekkenden, 23€ loontrekkenden

Inschrijven in voorverkoop (betaling graag vóór 20 juni), betaal via overschrijving op BE69 0012 2603 9378 met vermelding "kamp 2015". Laat ons via boris@socialisme.be weten of je in een slaapzaal of in je tent wil overnachten. En ook als je vegetarisch bent of andere specifieke opmerkingen voor maaltijden.

De prijs ter plaatse wordt verhoogd met 10€ voor meerdagentickets en met 5€ voor dagtickets

ONTSPANNING?

Oa: vrije namiddag, natuurwandeling, bezoek a/h zwembad, mini-golf, filmavond, rode cantus, en, natuurlijk, een feest! Het zwembad is toegankelijk tussen 10u en 12u en tussen 18u en 20u – toegangsprijs 2€ of 1,5€ in groepstarief (zwemshorts niet toegestaan).

WAAR?

Domein VOGELSBURG, Achtersteeg 3, 2490 Balen. Vanaf het station van Mol: neem bus 732 (richting Wezel) en stap af aan de halte Balen Het Roth.

GAS-FONDS VAN BLOKBUSTER IN ANTWERPEN

Op een maand tijd kregen militanten van Blokbuster bij antiracistische acties in Antwerpen samen tien GAS-boetes van elk 65 euro. Uiteraard betwisten we de GAS-boetes op alle mogelijke manieren.

We leggen een GAS-fonds aan om ons recht op protest te vrijwaren.

We verkopen daartoe steunkaarten en badges (zie afbeeldingen hier rond) en uiteraard zijn bijdragen steeds welkom.

Stort op BE05 0012 2824 0975 van Blokbuster met vermelding 'GAS-fonds'.

Voor een regularisatie van alle mensen-zonder-papieren

De recente drama's op de Middellandse Zee bevestigen het falen van het huidige systeem om een antwoord te bieden op de crisissen die het zelf veroorzaakt. Oorlogen, economische ellende, klimaatveranderingen, politieke instabiliteit, afwezigheid van veiligheid en het niet respecteren van basisrechten zijn allemaal factoren die het aantal vluchtelingen doen toenemen. Hoe gaat het kapitalisme hiermee om en welk alternatief brengen wij naar voor?

DOOR ALAIN (NAMEN)

EUROPESE UNIE: 'ELK VOOR ZICH'

Op 19 april kwam een boot op 220 kilometer van Lampedusa in Italië tot zinken waardoor ongeveer 800 mensen om het leven kwamen. Volgens Carlotta Sami, woordvoerder van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen, ging het om "de ergste massamoord ooit op de Middellandse Zee". Die zee is stilaan de meest gevaarlijke vluchtroute ter wereld.

Het aantal doden op de Middellandse Zee neemt fors toe sinds Europa verantwoordelijk is voor reddingsoperaties en dit via het agentschap Frontex. In 2013 had Italië onder druk van de bevolking na verschillende drama's beslist om een operatie onder de naam Mare Nostrum op te zetten om toezicht te houden en vluchtelingen vanop zee te redden. Met deze operatie werden 150.000 mensen gered op een jaar tijd. Tegelijk kwam er kritiek van de rechterzijde die overal in het zuiden van Europa inspeelt op de vluchtelingenstromen. In Italië verzetten onder meer de Lega Nord en de partij van Berlusconi maar ook de populisten van Beppe Grillo zich tegen Mare Nostrum. Ze wezen vooral op de kost ervan: 9 miljoen euro.

De Europese Unie heeft sindsdien een eigen reddingsoperatie opgezet onder de naam Triton. Maar deze operatie moet het met veel minder middelen doen: 2,9 miljoen euro. Voor de Europese Unie is het enige antwoord repressie en militarisering. De Europese Commissie besloot om oorlogsschepen naar de Libische kust te sturen en wil met operaties als Mos Maiorum migranten stoppen.

Tegelijk kwam de voorzitter van de Europese Commissie met het idee om de vluchtelingen te verdelen onder de verschillende landen op basis van quota die vastgesteld worden aan de hand van het aantal inwoners en economische paramaters. Maar dit voorstel botst op verzet van landen als Groot-Brittannië, Frankrijk en Polen.

WAAROM VLUCHTEN MENSEN?

Er is doorheen de geschiedenis altijd sprake geweest van migratie. Er zijn daar verschillende redenen voor zoals de zoektocht naar voedsel of ecologische beperkingen. Vandaag is er vooral migratie als gevolg van de crisis van het systeem en de verschillende uitdrukkingen ervan.

De cijfers van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen bevestigen dit: in 2014 waren er in de geïndustrialiseerde landen 900.000 asielaanvragen of 45% meer dan in 2013. De herkomst van deze asielzoekers komt overeen met de brandhaarden van oorlog: 150.000 uit Syrië, 68.000 uit Irak, 60.000 uit Afghanistan en daarna volgen Servië en Eritrea.

Inzake opvang stonden Duitsland met 173.000 en de VS met 121.000 asielzoekers bovenaan de rangschikking. Maar dit zijn slechts erg gedeeltelijke cijfers. Rechtse partijen stellen vaak dat 'wij niet alle pro-

blemen van de wereld kunnen opvangen.' Maar het grootste aantal vluchtelingen komt nooit tot in Europa en raakt niet in de cijfers van asielaanvragen. De overgrote meerderheid van de vluchtelingen blijft in eigen land of in de buurlanden. Zo zijn er momenteel 1,5 miljoen Syrische vluchtelingen in Turkije.

GOEDKOPE ARBEIDSKRACHTEN

Het patronaat maakt gebruik van de komst van migranten om de eigen verantwoordelijkheid voor de aanvallen op onze levensstandaard te verdoezelen. Allerhande populist en extreemrechts spelen daar gretig op in. Recent werd dit nog duidelijk met het lokale succes van de antimigrantenbeweging Pegida in het Duitse Dresden. Het establishment werkt racisme in de hand, maar heeft tegelijk voldoende migratie nodig om de lonen naar beneden te halen.

Voor de werkgevers is de komst van goedkope arbeidskrachten immers interessant. Mensen die om het even welke voorwaarden aanvaarden, worden gebruikt om alle arbeidsvoorwaarden en lonen naar beneden te duwen. Zo stelde de Italiaanse minister van Binnenlandse Zaken Alfano voor om vluchtelingen gratis te laten werken voor de gemeentediensten.

ONS ANTWOORD: SOLIDARITEIT

Rechtse politici bij ons komen niet verder dan bijzonder asociale voorstellen. Denk maar aan het idee van staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA) om vluchtelingenboten te laten zinken voor ze kunnen vertrekken. Nadat de toegang over het land en via de lucht volledig afgesloten werd, wil de EU nu ook de route over zee volledig afblokken. Op de redenen waarom mensen moeten vluchten, wordt nooit een antwoord geboden.

Door Libië plat te bombarderen hebben de Europese landen er de voorwaarden gecreëerd voor een burgeroorlog. Krijgsheren en andere maffiosi halen er onder meer inkomsten uit mensenhandel. Hetzelfde zien we in Irak en Afghanistan. De burgeroorlog in Syrië versterkt de problemen. We moeten ons verzetten tegen alle oorlogen en imperialistische interventies. Deze creëren immers enkel meer ellende. Massamobilisatie van onderuit om de arbeids- en levensvoorwaarden te verbeteren is de enige uitweg. Dit vereist ook een breuk met het neoliberale besparingsbeleid, zowel bij ons als in de rest van de wereld.

Het besparingsbeleid leidt tot een hoge menselijke tol. Om te besparen werd het Italiaanse programma Mare Nostrum gestopt waardoor duizenden doden vielen. Door ons te organiseren en samen te strijden voor alle werkenden en hun gezinnen, kunnen we ingaan tegen de besparingslogica maar ook tegen alle pogingen om ons te verdelen en tegen elkaar uit te spelen.

De aanwezigheid van mensen-zonder-papieren op de vakbondsacties van de afgelopen maanden was alvast een goede stap in de richting van een grotere eenheid in onze strijd. We hebben nood aan een andere samenleving zodat echt vrij verkeer van mensen mogelijk is en iedereen de kans heeft om een degelijk leven uit te bouwen in zijn land van herkomst.

Asiel. De ene Kazach is niet de andere...

Op de betoging van de mensen-zonder-papieren van 3 mei ontmoetten we Yalkun (fictieve naam), een jonge kerel die met twee voeten stevig in het leven staat. Hij vroeg informatie aan onze stand en we begonnen te discussiëren. Zijn vader was politiek actief in het grensgebied tussen Kazachstan en Xingjiang. Het leidde tot vervolging en het gezin moest vluchten. Terwijl geweten is dat mensen van de Oeigoerse minderheid waartoe Yalkun en zijn familie behoren gediscrimineerd en vervolgd worden, weigert de Belgische overheid hen asiel te geven.

DOOR LIESBETH EN GEERT

De ene Kazach is de andere niet. In 1997 werd de Kazachse miljardair Chodiev op spoedtempo Belg, hij kreeg daarvoor steun van liberale vrienden zoals Serge Kubla. Terwijl het gezin waar wij mee spraken vervolgd wordt door een corrupt en repressief regime, werd Chodiev in ons land vervolgd wegens corruptie. Chodiev kocht dit proces in België af, hij maakte als eerste gebruik van de wet waardoor strafvervolgning kan afgekocht worden. Met senaatsvoorzitter Armand De Decker als een van zijn advocaten was dat geen probleem. Voor het Oeigoerse gezin daarentegen dreigt de uitwijzing. Er wordt hen zelfs gezegd dat het bewijsmateriaal in het dossier in twijfel wordt getrokken omwille van de breed verspreide corruptie in Kazachstan... De constante angst en onzekerheid waarbij het gezin niet weet of het volgende maand nog in België kan blijven, weegt zwaar door.

De Oeigoeren vormen een onderdrukte bevolking die vooral in de Chinese regio Xingjiang leeft, maar ook in Kazachstan en andere landen. Deze bevolking werd internationaal bekend met de opstand in Xingjiang in 2009, een uitbarsting van woede en protest tegen de aanhoudende onderdrukking. Het Chinese regime beantwoordde de opstand met brutale repressie. Heel wat Oeigoeren sloegen op de

vlucht, onder meer naar Kazachstan. Dit versterkte de discriminatie in dat land. Omwille van economische banden met China stapte de Kazachse dictatuur volledig mee in het verhaal dat Oeigoeren die voor hun rechten opkomen allemaal fundamentalistische jihadisten en terroristen zijn.

Dat komt bovenop de reeds bestaande discriminatie waardoor Oeigoeren in Kazachstan geen kans maken om hoger op de sociale ladder te klimmen. Reeds in 2001 werd geprotesteerd tegen de uitwijzing van 33 Kazachse Oeigoeren uit ons land. Sindsdien werd de situatie enkel erger, zeker na 2009. En dat tegen een achtergrond van een dictatoriaal bewind waarin vrijheid van meningsuiting of organisatie onbestaande is. Mensenrechtenactivisten zoals Vadim Kurashim, een lid van de Socialistische Beweging Kazachstan, worden ongenadig vervolgd. Het regime van president Nazarbajev werd door tal van mensenrechtenorganisaties aangeklaagd. Dat het gezin waar wij mee spraken bewijzen kon voorleggen van vervolging en geweld, werd door de Belgische asielinstanties zomaar aan de kant geschoven.

In tegenstelling tot Oeigoeren uit China maken die uit Kazachstan weinig kans op asiel in ons land. Nochtans zijn de problemen dezelfde en loopt ook het gezin waar wij mee spraken enorme gevaren bij een eventuele terugkeer. In plaats van mensen die ernstige risico's lopen bescherming te bieden en jongeren zoals Yalkun hier hun toekomst te laten uitbouwen, worden ze tot onzekerheid veroordeeld. Voor rijke fraudeurs zoals Chodiev wordt de rode loper uitgerold, maar vervolgde en gediscrimineerde Oeigoeren uit hetzelfde Kazachstan worden met uitwijzing bedreigd.

Wij steunen de eis van een algemene regularisatie van mensen-zonder-papieren. In het geval van dit gezin met schoollopende kinderen is dit bijzonder dringend.

De afgelopen maanden en jaren werd de VS regelmatig opgeschrikt door moorden op zwarte jongeren. Het leidde tot een beweging onder de naam #BlackLivesMatter. We spraken hierover met Eljeer Hawkins van Socialist Alternative, onze zusterorganisatie in de VS. Het resultaat van dit gesprek is in een dossier gegoten.

DOSSIER DOOR JONAS C. (ANTWERPEN)

OORSPRONG

#BlackLivesMatter ontstond in 2012 nadat de moordenaar van Trayvon Martin, George Zimmerman, werd vrijgesproken en de 17 jaar oude vermoorde Trayvon post mortem werd veroordeeld voor zijn eigen dood. #BLM is een oproep om actie te voeren en een antwoord op het anti-zwart racisme dat de dominant is in de VS. De oproep vindt zijn oorsprong in de ervaringen van de Afro-Amerikanen die zich tegen hun dehumanisering verzetten. #BLM wil meer zijn dan een protoest tegen de ongestrafte moorden op zwarten door de politie en burgerwachten. (zie BLM website: <http://blacklivesmatter.com/about/>)

#BLM is opgericht door drie vrouwen. Dat is niet onbelangrijk aangezien de rol van vrouwen in protestbeweging door zowat alle traditionele media onderschat wordt. We hoeven slechts naar de heroïsche rol van vrouwen in de zogenaamde Arabische Lente te verwijzen. De rechten van alle mensen worden bepaald door de afwezigheid van rechten van één enkele mens of een groep mensen. #BLM richt zich in eerste instantie tegen politiegeweld en op de zwarte bevolking, maar is daar niet tot beperkt.

De afgelopen jaren was er een doorgedreven militarisering van de politie in de VS. Zo kreeg de politie onder meer afgedankte militaire voertuigen en werd ze bewapend door de federale overheid. (zie <http://www.theguardian.com/law/2014/jun/24/military-us-police-swat-teams-raids-aclu>). De brutaliteiten van de politie in de VS zijn goed gedocumenteerd. Statistieken tonen aan dat er elke 22 uur een zwarte door de politie wordt gedood. (<https://mxgm.org/wp-content/uploads/2013/04/Operation-Ghetto-Storm.pdf>)

De oorsprong van de zwaarbewapende politie in de VS is te vinden aan het begin van de 20e eeuw, tijdens de Palmer Raids (1919-1920) kort na de Eerste Wereldoorlog. Deze Palmer Raids stonden in het teken van de eerste "red scare" (angstcampagne tegen het socialisme). Verschillende linkse groeperingen werden toen aangevallen door de politie.

De tendens om met de federale regering deel te nemen aan repressie tegen dissidenten binnen de VS en deze repressie zelfs te organiseren, werd verder uitgewerkt in het tijdperk dat McCarthy een toonaangevende rol speelde (eind 1940 tot 1954) en de FBI onder leiding van J. Edgar Hoover een continue oorlog voerde tegen linkse organisaties en, belangrijker voor #BLM, tegen activisten zoals Malcolm X, de burgerrechtenbeweging en de Black Panthers. (jaren 1960)

De militarisering van de politie heeft geleid tot meer geweld en agressie door de politie. En dit ondanks de vele kritiek op de Amerikaanse politie, zelfs de VN-organisatie voor mensenrechten stelde er vragen bij en veroordeelde het geweld. Nochtans is de VN niet bepaald een organisatie die bekend staat voor kritische analyses (zie: <http://america.aljazeera.com/articles/2015/5/11/us-faces-scathing-un-review-on>

human-rights-record.html). Noch de lokale besturen noch de federale overheid heeft overigens iets met die kritiek gedaan.

EEN NIEUWE BEWEGING MET OUDE ROOTS

De voorbije jaren was er duidelijk sprake van een polarisering in de VS. Sinds de Occupybeweging vanaf september 2011 is het concept van de 99% tegen de 1% in alle lagen van de samenleving doorgedrongen. Het kwam naar voor in de politieke debatten en het is steeds meer gezien als een uitdrukking van de maatschappelijke realiteit. De Occupybeweging populariseerde dit idee en was een voorloper van verschillende bewegingen die een nieuwe generatie activisten voorbrachten, denk maar aan de zogenaamde Arabische Lente, de indignado's of de parapluoprotesten in Hong Kong voor een democratisering. Veel mensen die aan Occupy deelnamen, waren nooit eerder betrokken bij betogingen of protesten. Een beweging in Wisconsin met duizenden mensen die op straat kwamen tegen de plannen van gouverneur Scott Walker om het recht op collectieve loonsonderhandelingen af te schaffen, voedde deze tendens en leidde tot nog meer engagement en een verhoging van het bewustzijn in de VS.

De meeste nieuwe activisten kwamen dan wel uit de blanke middenklasse, maar het concept van de 99% versus de 1% rijksten sprak niet alleen hen aan. Deze nieuwe generatie groeit niet op in een Koude Oorlog en wordt niet gehinderd door de gruwelen van het stalinisme en de rem die dit zette op het denken over een andere samenleving. Dit leidt tot opmerkelijke peilingen die aangeven dat 36% van de mensen jonger dan 30 jaar socialisme als iets positiever en beter zien dan kapitalisme. (zie: http://cdn.yougov.com/cumulus_uploads/document/3csd07d2dd/tabs_OPI_socialism_20150508.pdf)

De campagne Black Lives Matter bouwt voort op de ervaringen uit het verleden. De beweging gebruikt vele vormen van protest, gaande van flashmobs, bezettingen, blokkades van snelwegen tot de meer conventionele betogingen. De ondertussen wereldwijd bekende gebaren die bij "hands up, don't shoot" horen zijn duidelijk qua boodschap en vorm. De identiteit van de #BLM-beweging is dat op dit moment echter nog niet.

HET BELANG VAN DE NATIONALE #BLM-CONFERENTIE

Op 18 juni vindt de eerste nationale conferentie van #BLM plaats in Chicago. Hier zullen veel belangrijke beslissingen gemaakt worden. Als nu over #BLM wordt gesproken, is er nog veel onduidelijkheid en daar moet deze conferentie een begin van antwoord op bieden. De eerste vraag is wat de identiteit van de beweging is, waar zij haar middelen haalt en wie de leiding zal vormen. Op dit ogenblik komt het grootste deel van de financiering van verschillende NGO's. Zo wordt de lokale afdeling in Ferguson gesteund door de 'Organisation for Black Struggle'. Maar die wordt dan weer gefinancierd door figuren als miljardair George Soros die 33 miljoen dollar doneerde. Deze vraag is belangrijk omdat de strijd in het verleden door politieke organisaties zoals de Black Panthers en de Civil Rights Movement werd gevoerd. Toen deze door de staat vernietigd waren, werd de strijd voor de rechten van zwarten geleid door apolitieke en niet-revolutionaire organisaties die niet opkamen voor een ander systeem.

Waarom deze vraag stellen? Omdat, zoals Malcolm X het lang geleden al stelde, 'you can't have capitalism without racism'. Racisme bestrijden vereist dus ook een strijd tegen kapitalisme. De campagne die uiteindelijk het leven van Martin Luther King jr kostte, de Poor

People's Campaign, omvatte een nationale betoging naar Washington DC met als doel om de stad te bezetten tot de regering maatregelen nam om de armoede van alle mensen in de VS aan te pakken. Malcolm X kwam door zijn persoonlijke ervaringen tot conclusies. MLK werd tot een radicalisering bewogen nadat hij zag dat de burgerrechtenbeweging enkel leidde tot een verbetering van de situatie van de zwarte middenklasse, terwijl de arme lagen steeds weer uit de boot vielen. Het leidde tot de conclusie dat de strijd tegen racisme ook een strijd tegen armoede was, los van geslacht of huidskleur. #BLM wordt vandaag hoofdzakelijk door zwarten georganiseerd en is vooral op de rechten van zwarten gericht. De beweging zal moeten evolueren tot een multi-rationale organisatie die een breder front kan vormen tussen alle onderdrukte lagen van de samenleving in de VS om een succesvolle campagne te voeren tegen racisme en geweld.

Een tweede belangrijke vraag is dan ook die naar de rol van niet-zwarten in de beweging. Hoe kunnen blanke activisten de beweging ondersteunen en versterken? Hoe dienen zij te reageren op de soms moeilijke positie of de zelfs vijandige reacties als ze de beweging steunen? Eljeer is duidelijk in zijn antwoord: "Dit toont het belang van een klassenanalyse."

KLASSENBEWUSTZIJN EN EENHEID

Om de problemen van racisme aan te pakken, volstaat het niet om enkel met zwarten strijd te voeren. Slechts 13% van de Amerikaanse bevolking is zwart, maar zij zijn wel disproportioneel vertegenwoordigd bij de armen, daklozen en gevangenen. Het is in het belang van #BLM om zoveel mogelijk mensen te betrekken van diverse achtergronden om samen te strijden voor gelijkheid en rechtvaardigheid. Dit kan enkel door te vertrekken van een klassenanalyse die de problemen op deze manier bekijkt en uitlegt.

Het kapitalisme predikt op alle mogelijke manieren het individualisme en probeert ook problemen zoveel mogelijk te individualiseren. Mensen worden opgedeeld op basis van ras, sekse, religie, ... en zo worden ze tegen elkaar opgezet. Verdeel-en-heers is de belangrijkste strategie van het kapitalisme.

Ras is een politieke constructie zonder wetenschappelijke basis. Het is ondertussen 40 jaar geleden dat Martin Luther King jr opriep voor gelijke rechten. En het is meer dan 150 jaar geleden dat het 13e amendement op de Grondwet van de VS werd aangenomen (een amendement dat stelt: "Noch slavernij, noch onvrijwillige diensten, tenzij als straf voor een misdaad waarvoor de persoon in kwestie veroordeeld is, zullen bestaan in de VS en elke plaats die onder hun jurisdictie staat"). Maar toch is de situatie voor niet-blanken in de VS nog steeds penibel.

De valse illusie van superieuriteit die vele blanken ervaren omdat zij net iets minder slecht af zijn dan hun anderskleurige medemensen is volledig ongegrond en maakt deel van de systematische poging tot verdeling binnen de samenleving. Privileges en maatschappelijke voordelen zijn kunstmatige constructies die telkens gebruikt worden als ze nodig zijn. Maar rijke blanken hebben niets gemeen met arme blanken. Ze gebruiken verdeling tussen de armen om mogelijke banden te breken voor ze tot stand komen. Eengemaakt protest kent immers steeds een groter succes dan geïsoleerd protest.

De basis voor gemeenschappelijke strijd is aanwezig in de samenleving, maar wordt zoveel mogelijk van bovenaf afgeblokt door de staat en de media. Het is aan ons om alle onderdrukten te verenigen

door aan te tonen dat ze dezelfde strijd voeren en dat deze tegen het kapitalisme gericht is. We moeten dus vertrekken van een klassenanalyse en aantonen dat strijd tegen racisme, voor LGBTQI-rechten, voor rechtvaardigheid, ... eenzelfde strijd is voor een nieuw en democratisch systeem.

#ALLLIVESMATTER

Het is geen evident vraag voor activisten, maar de discussie wordt publiek gevoerd en moet dus aan bod komen. Hoe moeten we omgaan met de slogan #AllLivesMatter? De oorsprong van deze hashtag ligt bij de liberale vleugel van blank Amerika. Het hoofddoel van die vleugel is het depolitiseren van de beweging en het ondergraven van het bewustzijn. Alle levens zijn inderdaad belangrijk. De vraag is echter niet zozeer wiens leven belangrijk is, maar wel wiens leven bedreigd wordt? Gewapende blanke misdadigers worden niet op straat neergeschoten, ongewapende en onschuldige zwarten wel. (zie ook: <http://www.theguardian.com/us-news/2015/may/17/biker-gang-shooting-waco-texas>)

#BLM richt zich in eerste instantie op de rechten van zwarten en de vraag naar gerechtigheid. Dit kan enkel ideologisch beantwoord worden. De beweging moet politieke worden en verbreden naar alle onderdrukten. Zo kunnen we tot verandering komen.

OBAMA, BERNIE SANDERS EN DE VERKIEZINGEN VAN 2016

Het is ironisch dat de strijd voor de rechten van de zwarte minderheid in de VS net terug opflakert op een ogenblik dat het land de eerste zwarte president uit zijn geschiedenis kent. Barack Hussein Obama heeft evenwel meer landen gebombardeerd dan zijn voorgangers, heeft meer gebruik gemaakt van drones en zet zwaarder in op anti-terrorisme. Hij grijpt zwaarder in tegen klokkenluiders die illegale praktijken aan het licht brengen. En dan komt daar nog eens een campagne als #BLM bovenop.

Drie jaar lang kwam er geen betekenisvolle reactie van het Witte Huis op de beweging. Pas recent, na het einde van het presidentschap in zicht is, zag Obama zich verplicht om te reageren en een aantal militaire uitrustingen van de politie te verbieden. (zie: <http://www.washingtonpost.com/blogs/post-politics/wp/2015/05/18/obama-to-visit-camden-n-j-to-tout-community-policing-reforms>). Dit is niet de reactie waar mensen op zaten te wachten.

Het is duidelijk dat de kleur van de persoon die het voor het zeggen heeft in het Witte Huis niet van doorslaggevend belang is, het gevoerde beleid blijft immers hetzelfde. Obama beloofde verandering maar bracht meer van hetzelfde. Hij sprak op een nationale conferentie van de Democraten in 2004 nog over een post-rationaal Amerika: "Er is geen blank Amerika, er is geen zwart Amerika, er is slechts één Amerika." Dat bleek een illusie te zijn. Het besef hiervan dwingt #BLM om een duidelijk standpunt in te nemen en zich te distantiëren van de Democraten om te werken aan een eigen politieke opstelling waarmee de strijd voor verandering effectief kan gevoerd worden.

De volgende presidentsverkiezingen in de VS vinden in 2016 plaats. Bernie Sanders is wellicht de meest besproken kandidaat in linkse kringen. Hij maakt geen kans om verkozen te raken, maar is toch belangrijk als een polariserend figuur. Wellicht zal deze zelfverklaarde socialist uiteindelijk Hillary Clinton steunen in haar poging om pre-

sident te worden. De opstelling van Sanders zou in Europa sociaal-democratisch genoemd worden. Hij is een kopstuk van de links-populistische vleugel van de Democraten. Maar hij brengt wel een retoriek tegen Wall Street en de dominantie van de grote bedrijven in de campagne. Rond #BLM heeft nog niet echt een standpunt ingenomen. De beweging moet echter wel in discussie gaan met diegenen die aange trokken worden door de retoriek van Sanders, het kan nuttig zijn om zo mee het debat te voeren.

LESSEN VAN #BLM

BlackLivesMatter heeft een ware doos van pandora geopend. Vanaf de start van de beweging tot vandaag, wordt het aanhoudende politiegeweld in de VS meer in de media gebracht en groeit het verzet ertegen. Mensen zijn zich bewust van het probleem en erkennen het. Dit is de eerste noodzakelijke stap om het aan te pakken. De illusie van gelijkheid is doorprikt. Waar de discussie voorheen begon met het overtuigen van mensen dat er nog een probleem is, ligt dit nu anders en kan snel gesproken worden over geïnstitutionaliseerde vormen van racisme en geweld. Ferguson was het beginpunt. Maar Baltimore bracht de kwestie van de besparingen en de strijd daartegen als onderdeel van de strijd tegen racisme sterk naar voor.

Hierdoor is het debat veranderd en kunnen we gemakkelijker overgaan tot het in vraag stellen van het economisch systeem. We kunnen erop wijzen wiens belangen verdedigd worden en uiteindelijk tot de conclusie komen dat de strijd tegen racisme een strijd tegen het kapi-

talisme is. Deze conclusie trokken Malcolm X en MLK jaren geleden, nu kunnen we op hun ervaringen verderbouwen.

#BLM moet overgaan tot een nationale coördinatie met tegelijk ook lokale afdelingen en een duidelijk programma. Dat zou de strijd naar een hoger niveau tillen. Dan kan #BLM uitgroeien tot een nationaal orgaan dat een brede massabeweging tegen racisme en ongelijkheid op de been brengt en hiermee het status-quo in vraag stelt.

BESLUIT

Eljeer: “We zullen in de komende periode steeds meer strijd zien opflakkeren, de samenleving is aan het polariseren, waarbij de heersende klasse duidelijk in het defensief wordt gedreven. Het establishment zal tot de aanval overgaan om geen grond te moeten vrijgeven. Als #BLM een overwinning haalt, hoe klein die ook is, dan zal dit een inspiratie zijn voor de arbeidersklasse in de VS, maar ook in de rest van de wereld. Het in vraag stellen van het systeem in de VS kan een enorme reactie uitlokken, #BLM kan daar een grote rol in spelen. #BLM kan het socialistisch bewustzijn in de VS versterken. Wij ondersteunen de beweging en willen dat ze een blijvende organisatie wordt die strijd voert tegen onderdrukking, racisme en ongelijkheid. Er is nood aan een brede massabeweging die met een internationalistische en democratische socialistische benadering opkomt voor radicale verandering.”